

Hong Nguyen

Vì sao Thờ Người Đóng cho phép bị kìm chế và thối mạt hóa xảy ra với loài người?

Nhiều người hỏi các tín đồ Cơ Đốc: "Có sao Thiên Chúa của các ông lại để cho bị kìm chế và thối mạt hóa xảy ra với loài người?". Câu trả lời dĩ nhiên đây có thể sẽ cho bạn lời giải thích thỏa đáng.

Anne Graham Lotz là con gái của vị mục sư nổi tiếng nước Mỹ, ngài Billy Graham. Sau sự kiện 11/9, Anne đã được truy cập hình ảnh mẹ mình trên phương tiện trong một thời điểm bùng nổ sáng.

Người đi đến chôn cất người trình hỏi: "Thưa bà, vì sao Đức Chúa lại để cho thối mạt kìm chế như vậy phát sinh?".

Anne đã tinh tế và nhận xét trí tuệ sâu sắc của một tín đồ thành kính để nói nên kiến giải của mình, như dung dị ý như sau:

Tôi tin chắc rằng Đức Chúa cũng giận người như chúng ta vậy, đau đớn đầu lòng vì chuyện này. Tuy nhiên, người Mẹ trong mơy năm trước đây đã đưa Ngài ra khỏi trần gian hèn hạ, đánh bại Ngài ra khỏi chính phủ, lôi Ngài ra khỏi cuộc sống của chính mình.

Là một tín đồ, tôi tin chắc rằng Ngài chắc có thể làm nên điều kỳ diệu trong cuộc sống của chúng ta. Chính chúng ta đã đưa Ngài rời đi, giờ đây liệu thế của một người rời khỏi Ngài đang ở đâu?

Sao chúng ta có thể tìm cho mình cái quyền chết với Đức Chúa, trách nhiệm vì sao Ngài không bỏ họ người Mẹ? Thay vì vậy, có sao chúng ta không ngoan ngoãn như Đức Chúa mà nhìn liệu lòng tâm và vấn đề để Đức Chúa phát sinh trong mơy năm qua?

Vào một năm nào đó, có người đã xuất hiện không được cứu nguy hiểm trong trần gian hèn hạ, bởi vì trần gian hèn hạ nên trung lập với tôn giáo, trần gian hèn hạ không có quyền yêu cầu họ sinh phải cứu

nguyên.

Chúng ta nói: Đừng thôi, không thành vấn đề!

Vào một tháng nào đó, chúng ta cảm thấy như đang đi u rần dầy trong Kinh Thánh, như: 'không được gì tốt gì, không được trở về, hãy yêu mến mình xung quanh như chính bản thân mình'... đã trở nên lạc hậu, chi bằng hãy đem nó ra khỏi trường học.

Chúng ta nói: Đừng thôi, không thành vấn đề!

Vào một ngày nào đó, có người nói rằng lòng tôi trống rỗng a con tôi rất mạnh, chúng ta không nên áp dụng hình phạt xác với chúng.

Chúng ta nói: Đừng thôi, không thành vấn đề!

Vào một giờ nào đó, có người nói: Thời thế đã khác, thế kỷ cô và nhà trường không được trách phạt học sinh, bởi các em đã gánh chịu quá nhiều áp lực rồi. Vì số học sinh chỉ còn một phần ba của trước đây, vì vậy nên nhà trường đã không còn dám xử phạt học sinh nữa.

Chúng ta nói: Đừng thôi, không thành vấn đề!

Lại có người nói: Con tôi cũng có nhân quyền, chúng ta có quyền được phẫu thuật phá thai, càng không có trách nhiệm báo lỗi với ba mẹ.

Chúng ta nói: Đừng thôi, không thành vấn đề!

Có người nói: Thay vì tìm cách lãng tránh giáo dục giới tính, chi bằng hãy cho trẻ đọc y con trẻ sẽ được an toàn. Dù sao con trẻ cũng có tính hiếu kỳ, quan hệ tình dục trẻ em hôn nhân có phải chuyện gì to tát lắm đâu?

Chúng ta nói: Đừng thôi, không thành vấn đề!

Có người nói: Công tác và đời sống riêng tư nên tách hẳn ra, cho dù công việc thế nào có thể làm tốt kinh tế là được rồi, chúng ta sao phải đi quẩn chuyện riêng tư của người ta? Mọi người đều có cuộc sống của mình mà!

Chúng ta nói: Đừng thôi, không thành vấn đề!

Có người nói: Truy cập các trang mạng xã hội là tự do cá nhân, cho dù là các trang mạng xã hội dành riêng cho trẻ em thì có làm sao đâu. Đây đều là tự do ngôn luận cá nhân, can thiệp gì đến các vấn đề!

Chúng ta nói: Đừng thôi, không thành vấn đề!

Có người nói: Người hi vọng có thể thông phóng khoáng, nhưng cần sự tỉnh táo, báo cáo trong truyền hình và đời sống như chúng ta đang phải nhìn thấy trên các xã hội mà thôi.

Chúng ta nói: Đừng thôi, không thành vấn đề!

Có người nói: Đời sống ma túy, công nghệ hiếp, mìn sát, ca tì của quố d, cũng chúng ta qua ch là phát triển tình cảm, giới tính áp lực... Còn sao thích chuyện bé xé ra to làm gì? Muốn làm thì cứ làm thôi, có sao đâu?

Chúng ta nói: Đừng thôi, không thành vấn đề!

Sau khi chúng ta cho phép thanh niên đứng ra đòi hỏi cái gì là 'chống xã hội' như trên, chúng ta lại còn truy hỏi: Tại sao những đấng bề trên này không còn có đạo đức thiêng liêng tri? Tại sao có những đấng bề trên lại cảm thấy sung sướng ngạo mạn? Tại sao có những đấng bề trên chỉ mới 13 tuổi đã làm cha làm mẹ?

Và giờ đây ta lại hỏi: Tại sao thẩm phán 11/9 lại xảy ra?

Đức Chúa có lẽ sẽ trả lời rằng: Này các con! Chính bản thân các con đã không đứng cho ta bước vào 'bên trong sinh mệnh của các con' để y thôi.

Nếu suy nghĩ sâu xa một chút, chúng ta sẽ dần dần phát hiện rằng tất cả những điều này đều là chính bản thân chúng ta tạo nên, tất tay chúng ta đã phá hủy hết thảy những đấng đấng mà cha ông ta đã gieo trồng bấy lâu nay.

Điều đáng chú ý nhất là chúng ta đã rời bỏ Đức Chúa, vậy mà giờ đây lại chỉ về Ngài rằng vì sao toàn thế giới đang lao xuống cánh cửa địa ngục. Điều đáng chú ý nhất là chúng ta tin những gì được nói trên báo chí, mà lại hoài nghi những gì được nói đến trong Kinh Thánh.

Điều đáng chú ý nhất là chúng ta có thể gọi một câu chuyện từ các tiểu qua thế giới này, hơn nữa lại còn nhanh chóng phát tán rằng rất nhiều người thờ hãi hãi các thần thoại. Những người chúng ta gọi đi một câu chuyện nào đó liên quan đến Thần thì mọi người lại cảm thấy do dự.

Điều đáng chú ý nhất là những bài viết dung tục và sắc tình được phát tán từ do trên mạng, trên báo chí và truyền hình. Những người thờ luồn công khai họ có liên quan đến Thần Phốt phốt lại bản chính bản thân chúng ta công kích, thẩm phán giờ đây cảm thấy cách thẩm phán.

Điều đáng chú ý nhất là khi gọi đi câu chuyện về Thần, chúng ta sẽ không gọi cho những người khác, bởi không biết được người khác sẽ nhìn mình như thế nào. Điều đáng chú ý nhất là chúng ta quan tâm cái nhìn của người khác về mình còn hơn cả việc Đức Chúa nhìn nhận chúng ta như thế nào.

Anne Graham Lotz. (Nguồn: cbn.com)

***

Nếu bạn cho rằng những lời trên có ích đối với việc thăng hoa đời sống xã hội, vậy mong bạn sẽ giới thiệu những người xung quanh. Sẽ không có ai biết rằng một lời nói thì thầm lan tỏa bao xa, mang đến bao nhiêu điều kỳ diệu. Những moment khi chúng ta vượt bỏ những điều tốt đẹp, thì xin đừng oán trách các sao đời sống chúng ta, các sao thời đại hay, các sao lòng người không còn như xưa...

Thư An
Theo ND BÁO
